

عنوان مقاله:

تجربه بدن مند معماری : جستاری در باب نقش بدن در فرآیند طراحی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

عرفان فلاحیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری ، گرایش معماری ، دانشگاه هنر اصفهان،

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ ، دیدگاه های مختلف نسبت به بدن، طرحهای معماری را شکل دادهاند. این دیدگاهها از در نظر گرفتن بدن به عنوان ساختمان تا بدن به عنوان یک ماشین و ... تغییر یافته اند. آنچه مرکز توجه پژوهش حاضر است ، در نظر گیری بدن به عنوان بدن زیسته که محور اصلی فلسفه مرلپونتی است ، می باشد. مطابق این دیدگاه، فرآیند وجود و ادراک آدمی فرآیندی بدنمند است . بدین معنا که انسان به واسطه بدن داشتن و متجسد بودن است که چیزها را در فضا درک می کندو اساسا به همین واسطه وجود دارد. بنابراین بدن را می توان مرکز وجودی فضا در نظر گرفت ؛ فضایی که حاصل یک طراحی معمارانه است . طراح به واسطه تجربه زیسته خود و در نظر گرفتن زیست _جهان کاربری که برایش طراحی می کند، یک فضا را به منصفه ظهور می رساند. این فضا سرشار از نیروهای فرهنگی ، سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی و ... است که از طریق فرآیند طراحی در تجربه زیسته طراح درونی شده است . تجربه زیسته ، در واقع تجربه ایست که از طریق بدن میان تجربه گرو تجربه شونده پیوند برقرار می نماید. پژوهش حاضر در نظر دارد تا به واکاوی نقش بدن در فرآیند طراحی بپردازد. نتایج پژوهش نشان می دهد فرآیند طراحی معماری یک فرآیند بدنمند است که در طی آن ضمن اتصال بدن طراح و کاربر، طراح شرایط زیست را برای کاربر فراهم می نماید. همچنین فضای ساخته شده معماری ، به عنوان محصول این فرآیند محلی است که کاربر به واسطه تجربه چندحسی آن، با طراح پیوند می خورد و بدین ترتیب اثر معماری می تواند یک اثر هنری تلقی شود که پیامی را انتقال می دهد.

کلمات کلیدی:

بدن، تجربه زیسته ، فرآیند طراحی ، فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1966358>

